

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 4 червня 1981 року

№ 67 (2951)

Ціна
2 коп.

Учасники фіналу «Зіринці»-81 — учні Кіровоградської середньої школи № 13.

Фото В. ГРИБА.

ЗБІР

НА МАРШІ —
«ЗІРНИЦЯ»

ЗАСУРМИЛИ СУРМИ

Вчора на центральній площі м. Кіровограда парадом юнацьких військ стартував обласний фінал військово-спортивної гри «Зіринця».

... Зараз вони, учасники гри, ще не знають, яка з п'яти команд поїде до Львівської області на республіканські змагання зірничників. Але, мабуть, кожен, хто заверує у строю на урочистій лінійці на честь відкриття «Зіринці», не втрачає надії, що саме його команда виявиться найсильнішою. Ця віра у власні сили допоможе потім, на не легких етапах гри, «ширивати» прямо-таки десяті частки секунд на бігових доріжках, підтягнутись на перекладині на п'ять або й цілих десять разів більше, влучати тільки в «десятку» на змаганнях зі стрільби, вміло справлятися з усіма завданнями юних інспекторів руху — одним словом, докладати максимум зусиль, щоб саме він, його товариші приходили до фінішу найшвидше, найвище за всіх стрибали, були найузілішими, найспритнішими, найсильнішими...

чоток не одне свято митців, фізкультурників, спортсменів. А сьогодні наказ бути вірними рідній Вітчизні, оволодівати всіма знаннями з початкової військової і фізичної підготовки, випалено крокувати маршрутами Ессесонського маршу «Піснери всієї країни справи Леніна вірні» дистають від командуючого «Зіринцею» полковника у відставці О. М. Гришакева юнацькій Гайворонській десятирічці № 1, Новгородківської середньої школи № 1, учні середніх шкіл Кіровограда, Олександрії, Новоукраїнки. Він же й приймає рапорти кожного загону про готовність до старту «Зіринці».

Потім хлопчики і дівчатка вирушили на меморіальне кладовище, де відбулася лінійка слави. Яскраві літні квіти лягли до обеліска, встановленого на честь Невідомого солдата, на могилі воїнів, що загинули в роки Великої Вітчизняної. По хвилині мовчання юні дала клятву вічно пам'ятати подвиг своїх батьків, боротися за мир і щастя на нашій планеті.

Т. КУДРЯ.

Стільки урочистостей, свят, торжеств пройшло і проходить нині на нашій невеличкій, але такій затишній і любимої усіма кіровоградцями площі С. М. Кірова. Від неї пролягли маршрути багатьох походів, експедицій, на ній узяло по-

Того ж дня у плавальному басейні ДЮСШ обласного спорткомітету пройшли перші змагання — з плавання. Результати цього найпершого етапу «Зіринці» ми повідомимо в наступному номері.

Б'ЄМО ТРИВОГУ!

ЗЕЛЕНІ ЖИВА

Організація централізації

Торік в Онуфріївському районі створили міжгосподарський загін кормодобувників. Практика показала, що централізована заготівля кормів для громадської худоби має великі переваги. Міжгосподарський комсомольсько-молодіжний загін кормодобувників, створений на базі двох господарств району, приступив до роботи й цього року. В його складі 25 механізаторів, їх очолює К. Данов.

За перший день роботи кормодобувники заготовили близько 300 тонн зелених кормів.

А. ГОЛОБОРОДЬКО.

ПО ПРАЦІ — ШАНА

3 мандатом депутата

В ателє «Шахтарочка», що в Олександрії, Тетяна Устенко працює недавно. Її за три роки, відколи стала тут закріпленою, заслужила шани не тільки від колег по роботі, а й від замовників.

Минулого року олександрійці обрали її депутатом міської Ради народних депутатів. Накази виборців вона старанно виконує.

А два місяці тому комсомольська організація рекомендувала Тетяну Устенко кандидатом у члени КПРС. Високе довіря їй, дівчина вправду сумлінною працею, перевиконуючи норми на 30—40 процентів.

І. ДОБРЯНСЬКИЙ.

2. Потрібен бойовий комсомольський штаб

Про колишнього керівника комсомольського штабу будови Миколу Білоуса в Добровеличківському райкомі ЛКСМУ України знали небагато. Сам із Липняжки, вчився (можливо, й нині вчиться) заочно на фізико-математичному факультеті педінституту. Що ж до його організаторських здібностей, то уявлення мали щонайменше. Але вирішили, що й цього досить, аби комсомолія на спорудженні цукрозаводу не лишалася без ватажка. Коротенько проінструктували, вручили необхідні папери, автомашину — для оперативного розв'язання невідкладних питань — і до діла.

Тепер не можуть точно сказати, скільки він керував, бо і в райкомі комсомолу, і на будівництві чимало нових людей, але всі сходяться на одному — недовго. Перед Новим роком зник, так само раптово, як і появився. Пороздивши тим самим усілякі думки серед комсомольців.

— Недопрацювали, — самокритично визнає помилку перший секретар райкому ЛКСМУ Микола Чайка. — Становище так склалося: кандидатури відповідної не було, а будівництво не чекало.

«Кандидатури не було відповідної... Що це? Чи не вияв слабкого зв'язку

райкому комсомолу з первинними організаціями, з молоддю на будівництві передовсім? Чи не вияв погані роботи з резервом комсомольських працівників? Бо й справді райком ЛКСМУ мало приділяв уваги зміцненню комсомольської організації на спорудженні цукрозаводу. Тут працює багато молоді, зокрема комсо-

Такий стан справ, звичайно, хвилює райком ЛКСМУ. І особливо — відколи його очолює Микола Чайка, відколи в райкомі прийшли нові працівники. Вже складено в чорновому варіанті робочий план подання допомоги комсомольській організації будови.

— Перш за все потрібно переглянути і впоряд-

Ударна — без ударників

мольців з навколишніх сіл. Але всі вони прийшли (та й тепер приходять) на будову, минаючи райком комсомолу. Немає жодного молодого будівельника, якого б районна організація направляла сюди за комсомольською путівкою. Фактично про переміщення комсомольських кадрів у райкомі ЛКСМУ не мають ані найменшого уявлення. Розраховуючись із роботи, частина комсомольців вважає зайвим забрати особисті картки, лишає їх у секторі обліку. Тож і числиться «мертві душі» на будові, вносячи ще більше сум'яття. Таких душ при мені налічили близько десятка. Це тільки тих, про яких випадково дізнавалися, що вони забрили трудові книжки з відділу кадрів. А скільки їх насправді?

— Ясно, що куди більше, — почу я не зовсім конкретну відповідь.

Ну, а неспілкува молодь живе поки що теж сама по собі. Руки до неї тим більше не доходять.

кувати її структуру, розібратися докладно в кількісному складі комсомольців, — каже Микола Чайка. — Сьогодні на обліку 110 членів ВЛКСМ. Та цифра ця далеко не повна. Щоб внутрішніми роботами поставити на належний рівень, треба мати на будові звільненого секретаря комітету комсомолу... І тут уже без сторонньої допомоги нам не обійтися...

Не менш важливе питання — належно підготуватися до прийняття студентських будагонів. Делатися зроблено. Ремонтують житлові вагончики, намітили чимало заходів по створенню відповідних побутових умов.

Ну а комсомольці будови — як вони підходять до розв'язання своїх справ? Поки що найбільш організованими вважаються члени ВЛКСМ із Добровеличківської ПМК. Тут хоч і їхню кількість знають — близько 43 чоловік. Третій місяць комсомольську організацію очолює

Василь Енгель. Що зроблено за цей час? Дуже мало. Комсомольські збори? Були, здається, в березні. Це коли обирали комсомольського ватажка. А як справи з комсомольськими внесками? Відповідь не дуже втішна. Не наведено порядку й у ділових паперах...

В інших субпідрядних організаціях справи не

вати ділове соціалістичне змагання між ними, передачу досвід як щодо професійної майстерності, так і щодо організації праці? Та й взагалі, хіба мало, ще на будові недоліків, браку в роботі, котрі необхідно викоринювати? Поки що ясно одне: без активної участі самих комсомольців справу цю не зрушити з мертвої точки.

Секретаря партійної організації будови Василя Федоровича Степанцова в робочому кабінеті ми не застали. Знайшли його на об'єкті, біля котлована майбутньої ТЕЦ.

— Меню звичку обходити зренку виробничі ділянки, — пояснив він.

Сам В. Ф. Степанцов на будові недавно, ще й місяця не минуло. Та й за цей короткий час зумів значною мірою активізувати роботу комсомолу. Разом з комсомольцями зробив креслення Дошки пошани. «Вибив» агітагончик, допоміг придбати футбольну форму для команди. Відчувається, що молоді нарешті поталанило на хорошого наставника.

Але турбує В. Ф. Степанцова день завтрашній. Адже після введення в дію цукрозаводу тут працюватиме немало колишніх його будівників. Отже, вже сьогодні треба думати про кадри.

— Головна сила в розв'язанні всіх цих проблем — комсомол, молодь, — каже В. Ф. Степанцов. — Тому першочергове завдання — створення бойового комсомольського штабу будови, який зуміє згуртувати молодь.

В. САВЕЛЬСЬ, спецкор «Молодого комуніста».

(Закінчення буде).

Сторінка обласного штабу «КП»

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «ДОЗОРЦЯ»

«ДРУГА ЗМІНА»

Так називався рейдовий матеріал, надрукований у сторінці обласного штабу «КП» за 25 квітня цього року. Він розповідав про те, як неосомно витрачають електроенергію на окремих заводах обласного центру; як пропадає, іржавіє під відкритим небом цінна сировина металургійної промисловості — списані металеві деталі; про відсутність належного контролю на прохідних заводах, що аж ніяк не сприяє підтриманню режиму економії; назодились інші факти.

У листі до редакції директор заводу «Червоний Жезон» Г. А. Прищепка повідомляв:

«Факти, наведені в публікації, підтвердились. Критику визнано справедливою».

Для ліквідації вказаних у газеті недоліків вжити таких заходів: зіпсовану сировину покласти позаду заводської охороною Ленінського районного відділу внутрішніх

справ; силовий трансформатор (резервний) захищено від атмосферних опадів; електродвигуни тепер зберігаються в приміщенні; на початку травня на заводі проведено комсомольські збори, на яких обговорено питання економії та бережливості, вибрано новий склад штабу «Комсомольського прожектора» підприємства».

Неомкнетну відповідь прислав редакції директор заводу «Червоний дзеркальний» О. С. Саснюк. Точніше, не відповідь, а копію листа відділу позаповідомчої охорони Ленінського РВВС, у якому адміністрація заводу «просить» відділ вжити відповідних заходів, щоб надалі не траплялось подібних випадків. Це не відповідь, це — відписка.

Ще й досі не відгукнулися на матеріал «Друга зміна» керівники заводів дозуючих автоматів та «Більшовик». Редакція чекає від них відповідей.

ЗАМКНУТЕ КОЛО

ЙОГО ТРЕБА НЕГАЙНО РОЗІРВАТИ

Травень — місяць невичайний. Щороку його чекають особливим бо він — і зелень, і квіти, і перший грим, і тепло, і... Але травня і остерігаються: перше тепло розслабляє, кажуть у народі. Може, саме від нього потіпають цього року молоді будівельники Кіровограда! Ми змушені зробити такий висновок після того, як побували в гостях у кількох комсомольсько-молодіжних колективах, на розчинобетонному вузлі виробництва № 4 об'єднання «Кіровоградзалізобетон» та у керівництві тресту «Кіровоградмашбуд».

Наш перший візит — до молодих штукатурів бази будівельного управління № 411. Діагноза нас зустріли гостинно й привітно. І час знайшли, бо він у них був.

— Сьогодні — майже безробіття, — з усмішкою сказала бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Г. Е. Філіп'єва. — Вже десять година ранку, а у нас і кіт не качається. Може, дадуть яку машинку розчину — ото й усе. На більше не розраховуємо. І уже так більше місяця тягнеться. Гірко дивитися на дізчат, які нудяться без справжньої роботи, бо якусь роботу ми знаходимо. Якось, другорядну, та тільки не основну.

— Вкрай незадовільно постають нам розчин, — підтвердила слова бригадира групкомсорт колективу Наталка Усенко. — Ми часто вимагаємо кате-

горичності у нашого виконроба Станіслава Василюка Гордійчука (бо ж було таке, що про будівельний матеріал більше турбувалася наш бригадир), але тут, певно, винуватця треба шукати далі. Проблема розчину хвилює сьогодні не тільки наш колектив.

(Члени комсомольсько-молодіжного колективу скаржились і на незадовільні побутові умови, але ми не будемо їх сьогодні зачіпати, хай ця внутрішня проблема стане предметом окремої нашої розповіді).

Справді, не тільки штукатури, яких очолює Г. Е. Філіп'єва, «загорають» на ній на нійшому травнезовому сонечку через те, що бракує розчину. Ось що сказала нам бригадир комсомольсько-молодіжної бригади штукатурів управління механізації Ольга Наумова:

— Вранці із записанням привезли два кубометри розчину. Дівчата дають його виробили. Вже помили й шланги, якими подаємо розчин на верхні поверхи. Знаємо, що сьогодні розчину більше не буде, тож на післяобідню пору зосередимося без роботи. Замовляємо щодня по шість кубометрів, та з 8 квітня, відколи працюємо на цьому об'єкті, ще жодного разу не виконали нашого замовлення. До того ж розчин дуже не якісний: або самий пісок, або сама глина. Тож кіба можна вести мову про якість нашої роботи?

Того дня розчину їм так і не зазвали, хоч бригадир ще кілька разів нагадував диспетчеру з розчинобетонного вузла. І наступного дня підприємство повністю не виконало денного замовлення на розчин та бетон, і через тиждень, і сьогодні не виконує.

Ми не станемо продовжувати перелік комсомольсько-молодіжних колективів, що гудять на будівельних майданчиках обласного центру, члени яких скрушно хитали головами: нема розчину, горить план. На станцію продажувати — висновок можна робити з двох наведених вище прикладів.

Але ж чому розчинобетонний вузол виробництва № 4 об'єднання «Кіровоградзалізобетон» гальмує хід будівельних робіт?

— На підприємстві зібрався несерйозні люди, — так просто пояснив нам причину керуючий трестом «Кіровоградмашбуд» В. С. Бабін. — Уже давно назріла пора серйозно спитати у керівництва розчинобетонного вузла: коли поліпшиться стан справа?

Рейдова бригада «Молодого комунара» кілька разів навідувалася на розчинобетонний вузол, але так жодного разу й не могла знайти начальника виробництва № 4 В. Я. Гагу. Причини незадовільної роботи вузла пояснили нам робітники, виконроб, диспетчер:

— Не ми винні в поганому постачанні розчину

будівельним майданчиком. Не винні тому, що вузол будувався трестом «Кіровоградмашбуд» і зданий з багатьма недоробками. Саме тому у нас час від часу бракує то електроенергії, то води, то стисненого повітря і т. д. А це відповідно впливає і на виконання планових завдань.

Замкнуте коло. Ніхто не винен, то будівельники від цього не легше.

То чи можна розірвати це коло?

Ще серед травня керівництво розчинобетонного вузла подало трестові, особисто керуючому В. С. Бабіну (на прохання останнього), достий список недоробок, які мали місце при здачі будівельного об'єкта. Трест зобов'язався усунути недоліки до 1 червня.

А сьогодні нам повідомили: першого червня, розчинобетонний вузол мав відправити на будівельні майданчики 92 кубометри бетону, відправив 28.

«Злополучний» травень закінчився. Та нехай молодим будівельникам доведеться й у червні засмагати під сонцем!

Рейдова бригада «Молодого комунара» — завідувач відділом розбирання і сільсько-молочного обкому комсомолу, К. ЛЯШЕНКО — секретар комітету комсомолу тресту «Кіровоградмашбуд», В. БОНДАР — кореспондент «Молодого комунара».

МАЙЖЕ сім років тому, коли стала до ладу Олександрійська фабрика діаграмних паперів, у «прожектористів» підприємства виникло чимало питань. На етапі становлення завдання «Комсомольського прожектора» вони сприйняли дещо односторонньо, прямолинійно. Голозним чином виявляли різні недоліки, упущення в господарській діяльності підприємства: фабрична стіннівка емагала щоденної публікації таких матеріалів «КП». Простежити ж, як відраховано на критичний виступ, узяти під безпосередній контроль усунення недоліків — на це не завжди вистачало часу.

З ПРАКТИКИ

«Життя підказало вихід: зменшити періодичність випуску газети, впорядкувати роботу її штабу — «Комсомольського прожектора».

ДУМАЙМО ПРО ДІЄВІСТЬ

Життя підказало вихід: зменшити періодичність випуску газети, впорядкувати роботу її штабу — «Комсомольського прожектора».

Було створено сектор естетики виробництва, якості, внутрішньої роботи, економії та бережливості. Голозним стає сектор контролю. Він виявив, що більшість керівників цехів, дільниць, окремих служб підприємства не реагує на критичні виступи газети. Назіти нагадування не допомагали.

Це питання гостро й принципово поставив на засіданні партбюро фабрики секретар комітету комсомолу Олександр Єрмаков. Він зазначив, що після тридцяти випусків «прожектористи» отримали лише кілька відповідей.

Члени партбюро по-ді-

ловому роз'язали назрілу проблему. Підтримав комсомольців і директор фабрики Олексій Антонович Банах, у минулому енергійний ватажок районної комсомолії.

Нині штаб «Комсомольського прожектора» працює в тісному контакті з партійною організацією, адміністрацією фабрики, що значно сприяє зростанню його авторитету. За шість років вийшло близько шестистот листівок «КП». З вересня 1974 року його очолює Галина Беца, яка працює в групі комплексного управління якістю виробленої продукції. Ця група завжди в центрі всіх подій на підприємстві, адже вона контролює впровадження передових методів праці, поліпшення діяльності окремих виробничих підрозділів. І помічники у Гали-

ни надійні. Передусім це контролер ВТК Людмила Косаренко, наладчик Сергій Бондаренко, машиніст різальних машин Тетяна Рябоконь. Навколо штабу, постів «Комсомольського прожектора» згуртувалися багато активістів.

— Ми прагнемо побудувати свою роботу на принципі «побачив — записав», а на принципі «побачив — проаналізував, запропонував», — каже Галина Беца. — Якщо кожен комсомолец старатиметься усунути недоліки, які трапляються в процесі діяльності, результати роботи дозорців будуть ще ефективнішими, дійовішими.

Одна із форм подачі матеріалів, якою часто користується «прожекторист», — фоторейди. Вони особливо ефективні і, як правило, завжди допо-

магають вирішенню важливих тих чи інших питань. На виробничих нарадах не один раз ішла мова про безгосподарне зберігання дорогої технічної оснастки друкарських машин, внаслідок чого вона іноді виявлялась непридатною до роботи. Після виступу «КП» служба головного механіка надела відповідний порядок на складі.

І таких прикладів можна навести чимало.

Одна з особливостей діяльності штабу та постів «КП» полягає в тому, що він не тільки націлює на виявлення недоробок, а й активно закликає молодь до їх усунення.

Кожен виступ «прожектористів» злободенний, діловий. Для «Комсомольського прожектора» фабричного характерні міцний зв'язок з виробництвом, діловий контакт з керівництвом підприємства, особисті контакти з керівниками кожного «прожекториста».

А. СНИЖКО.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ РАЙОННІ ШТАБИ «КП»

ЛОВИЛАСЬ РИБКА МАЛА Й ВЕЛИКА...

Із настанням весни у членів районного «Комсомольського прожектора» турбот побилося. Рейди перевіряють по дотриманню технології весняних польових робіт, таборів утримання громадської худоби, заготівлі кормів, доглядів комсомольців і молоді — ось ті питання, які постійно під контролем районних «прожектористів».

Районний комсомол взяв під свою опіку всі райони району. І «Комсомольський прожектор» у своїх виступах не тільки закликає гальмувати браконьєрство, а й веде серед місцевого населення чималу виховну роботу по збереженню рибних запасів. Велику допомогу в цьому ми віддаємо з боку справжніх любителів природи.

Часті рейди «прожектористів» разом з членами комсомольського оперативного загону по перевірці дотримання правил вилову дозволяють боротися з браконьєрами.

Так, рейдова бригада на тримала на потопі браконьєрство, що біля села Золотого, чотирьох літніх мисливців. Вони не тільки заборонили браконьєрство, а й направили на них мисливців. У цих мисливців чотири сітки та гумовий човен і передали ці речі районній раді Товариства мисливців та рибалок.

На Ігульці вилучили сітку у робітника Петрівського району № 3 Дмитра Сорокіна. Та виставили його з роботи. Мало того, вилучили, що наступна сітка буде стоїти в річці, сподіваючись на добрий улов. Але пропрацювали. «Рейдовики» направили саме в той момент, коли Д. Сорокін втрутився в річку із сіткою. Матеріал про браконьєрство Д. Сорокін ми направили адміністрації району.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

Вони приїхали злітом на річку Зеленої і невдовзі ловили рибу. Невідомо, чи підтримують у них конфісковано.

Хотілося б відзначити старання членів комсомольського оперативного загону Сергія Крайнова, Олександра Бушова, Сергія Гайдука, Володимира Арабелі, які постійно бувають у складі рейдових бригад. Ці хлопці затримали не одного браконьєра.

Наприклад, з їхньої допомоги затримали Миколу Ровного з колгоспу «Зоряна», який ловив рибу сітками. Довелося йому розірвати сітки з цим, знаряддям хвилястого лову. Не дозволяємо посягати на святе риболовство і рибальництво. «П'ятикласники».

У Новомиргородському районному Будинку піонерів відбувся зліт юних любителів природи. На ньому йшлося про пошуки природоохоронної роботи, ширше залучення до неї школярів. Командири загонів Зеленого патруля Дмитро Гавриш з другої Новомиргородської, Олег Танін з Канізької, Валентина Паливода з Капітанівської середніх шкіл, Тарас Дворниченко з Турківської всемірні розповіли, як піонери та комсомольці — члени загонів

Квітни, земле!

ЗЕЛЕНИЙ ПАТРУЛЬ

нів дбають про те, щоб була рідна природа, щоб багатства її не зменшувалися, а навпаки, зростали рік у рік. Кращим квітам природолюбам вручено нагороди за активну участь у роботі Зеленого патруля.

Учасники зльоту звернулися до школярів району із закликом активніше включитися в операції республіканської п'ятирічки ударних піонерських справ «За лепіписке ставлення до природи» і «Юні господарі землі».

взяти під свою охорону кожний мурашник, кожне деревце чи кущ, кожне джерельце. Турбота про збір і переробку завдання. Юні амбасадори вчитимуться правильно збирати і сушити лікарські трави, створюватимуть колекційні гради на цвітніх ділянках.

Приїжді в місто хлопчик і дівчатка, що прибули на зліт, посадили того дня

Л. ЧЕРМАК.

м. Новомиргород.

5 ЧЕРВНЯ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Я люблю свою землю

ВИ НАМ ПИСАЛИ

«Дорога редакція! Я уважно слухав за матеріалами про природу, які гасила друкує на своїх сторінках. Із захопленням читав розповіді про життя рідної природи у березні, квітні. А чи не могли б ви розповісти про кожен місяць року? І, звичайно ж, хотілося б прочитати про травень — адже який прекрасний цей місяць, як багато змін відбувається в цей час у природі!»

З повагою
Микола ІВАНЦОВ,
м. Кіровоград.

«Травень — вінець весни», — кажуть у народі. Травень — пора цвітіння. Буваю квітнуть у цей час черешки і вишні, сливи і яблуні, груші і каштани, бузун і горобина. Милують око своїм цвітом конвалія і сон-трава, барвінок і горицвіт, вражають розмаїттям і яскравістю кольорів тюльпани.

Для бджіл у травні роздолья — стільки квітів кругом! Збираючи нектар, маленькі трудівниці разом з тим запилюють їх.

У травні все співає. В лісах, садках, парках і посадах ані на мить не змовкають багатоголосі пташині хори. Саме в травні заводять свої чарівні пісні солов'ї. Їхній неповторний у своїй красі і принадності спів, що не стихає з вечора до ранкової зорі, й дає травневі ночам назву солов'їних. Дивовижна у своїй силі і ніжності солов'їна пісня то замирає, то народжується знову, переплітається з піснями інших пернатих співачок, створюючи довершений гаму звуків.

«Навряд чи є на всій землі інша птака, яка зміла б

так дзвінко й гарно співати, як наш соловей», — відзначає свого часу радянський письменник, зелений знаєць і любитель природи І. С. Соколов-Микитов. Перед сонячним днем солов'ї співають усю ніч без уташу, змагаючись один з одним у майстерності і вигадливості...

У травні закінчується весняний переліт птахів. У наших місцях з'являються сиворакші, ластівки, сморчки, іволги.

Ластівки прилетіли — скоро й грім може вдарити. Саме в цей час народжуються перші грози.

Аромат цвітіння, спів птахів, догомідане тепло... Все це хвилює, збуджує, надихає. Доросла надгають свої ошатні зелені сукенки. Навіть загайні в цьому відношенні велетенські дуби та заокрашені біла акація не хочуть відставати. Зеленим шумом повзяться гаї та діброви.

Недарма цей місяць прозвали на Україні травнем. Буйно розвивається земля, прикрашаючи її, освітаючи та оновлюючи. У травні листя трави, кущів і дерев часто неспроможна повністю випарувувати вологу, яка надходить від сонця, і вода виступає у вигляді гарних крапель по краях листочків, таких схожих на дорожочині камінчики. У науці це явище має назву гутції. Особливо прикрашає крапельки гутції на

полуничних квітах, що розпускаються. Вони роблять їх скарбниці на царській короні неповторної краси.

У травні пригасають заморозки. Тільки в перші дні місяця вони ще зрідка прикрашають незрізаними білими віночками краї молодих листочків трави, утворюючи на галлявках вигадливий білий орнамент.

Уже в травні починає облітати тополиний пух, заносить насіння далеко від материнського дерева. На луках з'являються білі голівки материни-мачухи, кульбиби. До річки, перед нею парашутики білих шалочок кульбиби закриваються, наче парасольки.

Травень — це й місяць тиші. З цей час продовжує нереститися риба в річках, та водоймах. Птахи і звірі зайняли своїми сімейними турботами.

Закінчується робота на колгоспних ланах. Проростають посіви дбайливими руками трударів буряни, ріп'язники, кукурудза, даючи надії на високий урожай. Як у пісні співає:

Рідний край, наші любийши,
Весь цвіте, немаче сад.

М. НОЖНОВ.

член Українського товариства охорони природи.

На знімках: білі віночки ілею на листочках кропиви; листок полуниці з крапельками гутції; цвіте конвалія.

м. Кіровоград.

Фото автора.

СКІЛЬКИ НАМ ТРЕБА ВОДИ?

ТІЛЬКИ ФАКТИ. На території Кіровоградської області тече 438 річок — великих і дрібних — загальною довжиною 5558 кілометрів. Усі вони належать до басейнів Дніпра і Південного Бугу. В області також понад 2 тисячі ставків і водосховищ, площа водного дзеркала яких становить 19 тисяч гектарів, а об'єм води — 370,5 мільйона кубічних метрів.

НА КІРОВОГРАДСЬКІНІ завершено розроблення генеральної схеми охорони і раціонального використання водних ресурсів до 2000 року, намічено заходи, спрямовані на створення водоохоронних зон навколо малих річок і ставків. Значна увага в цих планах приділяється будівництву водоочисних об'єктів і заборот-

Особливу тривогу в охоронці природи викликають підприємства м'ясної, молочної і карбової промисловості. Так, відходами Новоархангельського сирзаводу, на якому через порушення технічних правил експлуатації виходять з ладу очисні споруди, забруднюється одна з найкращих і найчистіших в області річок — Синюха.

Назадійно працюють очисні споруди Устинівського сирзаводу. Келські справи на Долинському маслозаводі. Досі не розв'язано питання з очищенням стоку на Голованівському маслозаводі та в Новоукраїнському й Добровеличківському цехах

ДОСЛІДЖУЄМО ПРОБЛЕМУ

ПРИСКОРИТИ будівництво водоохоронних об'єктів у басейнах Чорного, Азовського, Балтійського, Каспійського морів і в найважливіших промислових районах країни. Збільшити потужності систем оборотного і повторного використання вод, розробити і впровадити на підприємствах безстічних системи водокористання. Посилити охорону водних джерел від вичерпання.

(З «Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року»)

ВОДА — це не тільки засіб для розвитку промисловості і сільського господарства. ВОДА — це життя. КРОВ, КОТРА СТВОРИЛА ЖИТТЯ ТАМ, ДЕ ПОГО НЕ БУЛО.

[Академік

О. П. КАРПІНСКИЙ].

НА НЕДАВНІЙ Всесоюзній науковій конференції юних географів при Географічному товаристві СРСР, яка відбулася в Москві, юнак нашого району член учнівського наукового товариства «Глобус», що діє у Кіровоградській СШ № 30, «Рациональне використання та охорона водних ресурсів Української РСР» удостоївся диплома першого ступеня. Заслугує уваги один із розділів реферату — «Проблеми охорони річок Кіровоградщини».

ноту водопостачання. За минулої п'ятирічки споруджено і введено в дію водоочисні споруди загальною потужністю 70,8 тисячі кубічних метрів на добу — на Побузькому нікелевому Голованівському, Салківському цукровому заводах Гайворонського району, в районному центрі Добровеличківка, на обласній дослідній станції тощо. Збудовано головний колектор, який приводить у дію очисні споруди в Кіровограді. Введено в дію перші сільські каналізаційні системи. Вони вже діють і успішно експлуатуються в селах Комишуватому Новоукраїнського району, Созонівці Кіровоградського.

ТА НЕЗНАКАЮЧИ на виконану чималу роботу, санітарно-гігієнічний стан водних ресурсів області лишається незадовільним. Окремі підприємства, колгоспи, радгоспи не виконують планових завдань по будівництву очисних споруд та інших водоохоронних об'єктів, забруднюють річки, водосховища і ставки неочищеними стоками. Зтримується введення в експлуатацію споруд доочищення стічних вод Марто-Іванівської системи, будівництво яких почало ще в дев'ятій п'ятирічці, але з 1979 року майже припинено. Не ведуться роботи і по спорудженню об'єктів зворотного водопостачання на Олександрійському й Ульяновському цукрозаводах.

Малозисківського заводу сухого молока, на Новоградському сепаратному пункті Кіровоградського міського молокозаводу.

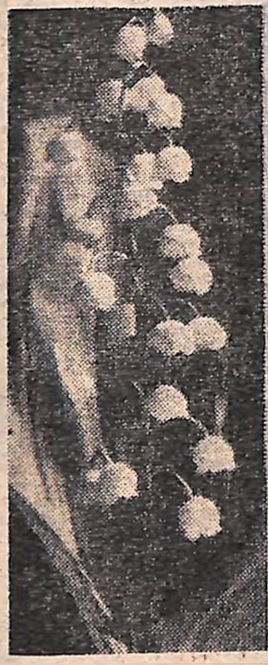
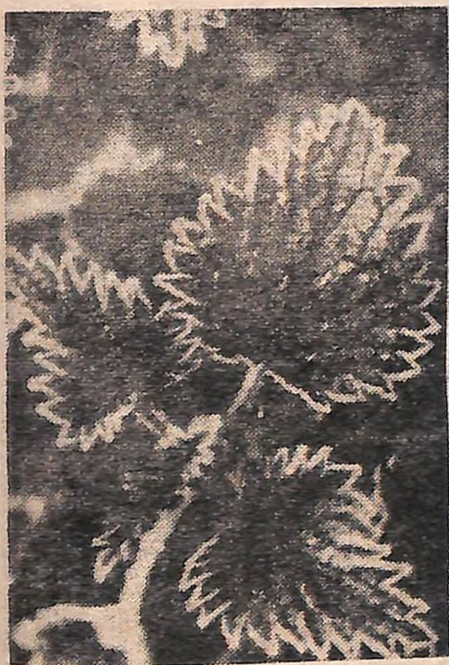
Триває забруднення природних вод неочищеними стоками підприємств сільгосптехніки. Так, уже не один рік течуть відходи і нафтопродукти з річки Синюхи з Новоархангельської райсільгосптехніки.

АДЖЕ УСІ водні ресурси нашої області обмежені. Дефіцит води можна поповнити, поперше, застосовуючи зворотне водопостачання на промислових підприємствах, по-друге, налагодивши бездоганну роботу систем очищення води. В області діють водопроводи технічної і питної води, в містах і на підприємствах будуються очисні споруди для стічних вод, проєктується розчистка і регулювання малих річок.

Але не завжди ці роботи здійснюються як слід. В «Основних напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» виділено розділ «Охорона природи». Як ніколи раніше, великого значення надало завданню поліпшення охорони природи, зокрема посиленню охорони вод, раціональному використанню їх. Це завдання буде розв'язано швидше, якщо кожен із нас активно включиться в боротьбу за охорону природи, за збереження і примноження її багатств.

Р. ДАЙДАКУЛОВ.

Травень торжествуючий

СЕРЕД КНИГ

Любити й берегти

У дитячих бібліотеках міста Кіровограда, а також по обласному міксіблотепоному абонемента ви зможете придбати такі книги:

ПРО ОХОРОНУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА. Збірник документів партії та уряду. М., Політвидав, 1979. 302 с.

у книзі зібрано основні документи Комуністичної партії і Радянського уряду про організацію наукового природокористання та охорону природи в СРСР.

БУШУЄВА Т. А., ДАГЕЛЬ П. С. Закон охорони природи. М., «Юридическая литература», 1980. 128 с.

Радянська людина — друг і захисник води і лісу, землі і повітря. Але природу багатства не безмірні, тому їй треба берегти її приналежності. Про це йдеться в книжках:

ЗАХИЩАЙ. БЕРЕЖИ. ПРИМНОЖИ. М., «Молодая гвардія», 1978. 64 с.

Ю. ДМИТРИЄВА. Земля у нас тільки одна. М., «Детская литература», 1979. 127 с.

ЮЩЕНКО О. К. Діалогі природи. К., «Радянська школа», 1979. 67 с.

Світ природи навколо і невідомий у різних кутках пах земної кулі. Але ставлення до нього з боку людей теж різне. Цікавий матеріал для роздумів про взаємини людини з природою ви знайдете в книзі М. Т. ПАВЛЕНКА «Для нинішнього і майбутнього». М., «Радянська школа», 1981. 111 с.

У серії «Люди. Час. Події» вийшла науково-художня книга І. Д. ЛАПТЕВА. «Надії зеленого дому». М., «Детская литература», 1980.

А. ВАСЬКОВСЬКА, головний бібліограф обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

Тиждень молоді НДР

БЕРЛІН. Урочистим мітингом в Альтендурзі (округ Лейпціг) почався традиційний тиждень молоді НДР. Цього року він проводиться під знаком XI з'їзду Співної військової німецької молоді (СВНМ), який відкрився 2 червня.

Виступаючи на мітингу, член Політбюро, секретар ЦК СЕПН П. Фернер підкреслює, що СЕПН протягом усієї своєї діяльності приділяла постійну увагу молоді, довіряє їй найбільш відповідальні справи. У рамках тижня в усіх округах республіки проходять політичні, культурні і спортивні заходи.

Жюрі визначить переможців

ГАВАНА. Другий національний фестиваль студентських хорів відкрився в кубинському місті Сантьяго-де-Куба. В ньому беруть участь численні представники університетів та інститутів країни. Вперше він набрав характеру творчого конкурсу. Авторитетне жюрі визначить переможців, яким буде вручено почесні дипломи.

Як і під час першого фестивалю, виступи хорів колективів проходять у стінах університету Орієнте в Сантьяго-де-Куба, який завдяки давнім традиціям у цьому виді музичного мистецтва став постійним місцем їх проведення. Хор університету існує вже більш як 30 років і користується заслуженою популярністю у любителів музичного мистецтва Куби.

«Тепер я знаю, що таке шаста. Це — коли твою дочку не в тюрмі». Особливого змісту були сповнені для глядачів ці слова чільного бачка з вистави «Інтер'ю в Буенос-Айресі». Спектаклем, який розповідає про трагедію Чилі, про жахливу долю чилійських дітей, у Міжнародний день захисту дітей почав гастролі в Кіровограді Ворошиловградський обласний драматичний театр.

На з'їзмі: сцени з вистави. В ролі Марті заступлена артистка УРСР Г. ТИМОШИНА, класун Бом (зліва) — артист М. ЗАІНА, журналіст Карлос Бланко — народний артист УРСР П. КЛЮНОВ.

Фото Б. ГРИБА.

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

У найбільшій японській газеті «Асахі» є постійна рубрика «Голос народу» — голос божий. Один матеріал з цієї рубрики, опублікований незабаром після завершення японо-американських переговорів, може являти собою гезний інтерес.

Нагадаємо, що в підписаному комюніке США і Японія вперше стали називати себе «союзниками», а сама зустріч проходила в інтенсивному обміні компліментами між її учасниками. Так, наприклад, Р. Рейган, звертаючись до Д. Судзукі, сказав: «Ми добре розуміємо один одного, бо народилися майже в один день».

Отже, розмовляють двоє: п. А. — американський бізнесмен і п. Б. — японський політичний діяч.

А. — Скільки вам років?

Б. — Вже сімдесят.

А. — Мені теж сімдесят. Коли ваш день народження? Що! Ви старший усього на двадцять шість днів! Тоді я називатиму вас по-японському «енікі» — старший брат.

Б. — Вам стільки не дає.

А. — Ну гаразд, досить церемоній. Близько до діла. Тепер, коли наші країни стали союзниками, хотілося б, щоб ви підготували японську громадську думку до того, що наша країна найбільш чистим закупить сто противовибухових літаків Р-3С.

Б. — Те ж ці сто літаків обійдуться в один трильйон ієн!

А. — Але ми не може-

мо чекати. Це питання життя і смерті для нашої держави — премисловості.

Б. — Годі-бо, але для чого нам ці літаки?

А. — Навіть якщо вони не потрібні, ви все ж можете створити видимість їх необхідності, обробивши громадськість і довіши, що існує кризова ситуація.

Б. — О'кей! Але для обробки громадської думки потрібні гроші. Добре, якщо ви знайшли можливість виплатити за цю роботу пристойну винагороду.

А. — Ну що ж. Одна справа йде не тільки про літаки. Ми сподіваємося, що Японія збільшить число суден прикриття і закупить нові ракети для їх оснащення. А ще вам слід придбати якомога більше реактивних винищувачів F-15.

Б. — Навіщо вам раптом стало потрібним збільшення нашої воєнної могутності?

А. — Революція в Ірані дуже напсувала нам.

Б. — Чи не хочете ви сказати, що всі вимоги до Японії пояснюються тільки тим, що США втратили іранський ринок?

А. — Ну навіщо ж так різко ставити питання?

Б. — А хіба США не боються, що Японія одного прекрасного дня стане воєнною наддержавою?

А. — Чи варто заглядати так далеко?

З японської переклав кор. АПН

Михайло ЄФІМОВ.

Токіо.

За шахівницями — ветерани

Тринадцять днів у шаховому павільйоні «Спартак» проходила особлива першість обласної ради профспілок із шахів серед ветеранів спорту — учасників Великої Вітчизняної війни. Від першого і майже до останнього туру було кілька претендентів на найкращий титул.

Коли ж суддівська колегія зупинилася на виборі переможця, то стало ясно, що чемпіонську нагороду завоював працівник контрольно-ревізійного управління по Кіровоградській області спартаківець Григорій Мефодійович Бугмій. Він набрав 12 очок з 13 можливих. По 10,5 очка мали доцент кафедри деталей машин інституту сільськогосподарського машинобудування Олександр Якович Довгун (ДСТ «Буревісник») та інженер ремонтного заводу «Ірремтресту» Микола Олександрович Карман (Йолос). Вони посіли відповідно друге і третє місця.

Переможцям і призерам змагань вручено грамоти і сувеніри президії обласної ради профспілок.

В. ТЕРДОСТУП.

НАСТУПНОГО року спортивна громадськість світу відзначатиме 100-річчя боротьби дзю-до, засновником якої був відомий японський спортсмен і організатор Дзигаро Канно. Історія народження дзю-до дещо романтична. Існує версія, за якою в минулому столітті японський філософ і лікар Аїяма Харабай, вийшовши в садові садочки біля хати, звернув увагу на те, що під дією снігу, який падав, гілки японської вишні сакури стали прогинатися. Сніг продовжував падати, гілки прогиналися ще більше і більше, поки одна з них не опинилася під таким кутом, що сніг з неї сповз, і гілка випрямилася. Філософ вигукнув: «Піддаючись поступовим перед грубою силою, можна скинути з себе цю силу і випрямитися». І ось — дзю-до в дослівному перекладі з японської мови означає «гнучкий шлях».

У НАШІЙ країні дзю-до — один з наймолодших видів спорту. Радянські дзюдоїсти, а точніше — самбісти у формі дзюдоїстів, почали виступати в офіційних змаганнях лише з 1962, а Федерація дзю-до було створено ще на 10 років пізніше.

Але представники нашої країни в цьому виді спорту завжди відзначалися доброю фізичною підготовкою, волею до перемоги, швидкістю реакції, високою технікою. Тому й не раз ставали чемпіонами Європи, світу, Олімпійських ігор.

НІНІ МІ вступили в новий олімпійський цикл початком якого прийнято вважати спортивні ігри молоді.

«СТАХАНОВЕЦЬ» — «ЗІРКА» — 2:1

Гіркин перед цим останнім програв «Крибасу» (0:1), тож намагався себе «реабілітувати» нік не можна було втрачати до рогуціні очні. Вже й так «Зірка» «втішастесь» одними нулями в кількох матчах підрад. Гому бои першими перейшли до атак. Під час однієї з них відзначився Олександр Алексєєв. Він вийшов сам на сам з воротарем, та не зміг точно влучити у ворота. Виступ свій колектив уперед для можливості Сергія Раліченко. Але його удар також не досяг цілі. А гіркин зумів примусити Валерія Музичука вийняти м'яч із сітки своїх воріт. Після відпочинку натис «Зірки» не втихав. Іде сімдесят п'ять хвилин...

За порушення правил «Стахановець» призначав штрафний удар — 1:1. Автором гола став Сергій Грізєнко. За післяматчеві до фінальної серії арбітр призначив у бні воріт кіровоградців одинадцятиметровий. Ного чітко реалізували гіркини.

І знову поразка наших земляків — «Зірка» отримав пені. На наш погляд, у колективі чинні втрачають збірність, часом здається, що вони не з однієї команди, а тільки не позаймались. Було б команді лідер, то може, за ними пішли б інші? Та його на видно ні на своєму, ні на чужих полях. І наставники «Зірки» теж на це розгубились. До кінця першого кола чемпіонату не так уже й далеко.

ДЗЮ-ДО

ТАТАМІ ЛЮБИТЬ ГНУЧКИХ

ТРЕТІ МОЛОДІЖНІ ПЕРШІ УРОКИ ДЛЯ ДЗЮДОІСТІВ

Нинішні поєдинки цього ранку мають три етапи. Двадцять найсильніших команд республіки (чотири зони) спочатку у двох турах виявлять стосунки між собою, а потім — у жовтні — чотири переможці зон у фіналі розіграють між собою аванта чемпіона України в командному затику.

І ЕДАВНО в Кіровограді відбувся другий тур попередніх зониальних змагань. Зустрічалися збірні команди Донецької, Полтавської, Харківської, Івано-Франківської і Кіровоградської областей. Нагадаємо, що в першому турі змагання відбулися в Донецьку перемогли донецьки, другими були харків'я-

ни. Вони досить легко розправилися з полтавцями та івано-франківцями (5:1 і 5:2), а потім у важкому поєдинку добилися перемоги над чемпіонами VII Спартакіади України — донецькими дзюдоїстами. Під зав'язку кіровоградці зазнали поразки від харків'ян — 3:4. З таким же рахунком останні програли й у представників Донецької області.

Отже, в другому турі найсильнішою виявилася команда Харківської області, друге місце посіли борці Кіровоградщини, на третьому — Донецької області. За підсумками двох турів право

ФУТБОЛ УПЕВНЕНІСТЬ «РАДИСТА»

Цікаво пройшли останні матчі першості України з футболу серед команд колективів фізкультури. Виспівено наближаються до мети спортсмени кіровоградського «Радиста» (заводу радіовиробів). Вихованці тренера Василя Похмисна показують високу майстерність у всіх лапах. І глядачі distantо справляно насолоду від їхньої гри. Після п'яти турів кіровоградці очолюють таблицю четвертої зони. У своєму активі вони мають дев'ять очок із десяти можливих (у ворота суперників забито сім м'ячів, у свої пропустили лише один).

Минулої суботи «Радист» у місті Первомайську Миколаївської області зіграв унічно з місцевим «Фрегатом» — 1:1. М'яч у ворота господарів поля забив Вячеслав Нестук.

З таким же результатом олександрівський «Шахтар» у себе вдома зазнав поразки з прип'ятським «Будівельником». Гостям змаганням «Леніномотуз» були спортсмени київської «Будівельника». Сильнішими виявилися столичні футболісти — 2:1.

В. ШАБАЛІН.

на пихід у фінал distantо харків'яни.

Лідири згаданого турніру відзначали й особисті результати, то, очевидно, головний призер одержав би кіровоградець Ігор Манічев. Усі без винятку поєдинки він закінчив дестроювою численні перемогами.

Тренери з боротьби дзю-до досить оптимістично оцінюють можливість кіровоградців у наступному фіналі III республіканських ігор молоді. Вони позбавляють надії на Ігоря Манічева (вагова категорія до 60 кг), Олександра Власова (65 кг), Юрія Давиденка (86 кг), які пройшли перевірку боем у складі збірної області на чемпіонаті України серед дорослих і показали себе з кращого боку. За молодіжну збірну області виступатиме й майстер спорту Валерій Тихонов (78 кг) — учасник недавнього міжнародного турніру в Банку в складі збірної Центральної ради ДСТ «Динамо». Вони не випливають питання про вагову категорію.

Хтось сказав, що оптимізм — це половина справи, бо виходить він, як правило, з грунтовних аргументів. Що ж, позаякше, щоб добром сформували оптимізм кіровоградців (старший тренер Г. О. Алексєєв — «Динамо») і щоб другу половину справи було успішно завершено на фіналах республіканських спортивних ігор молоді.

М. ОРЛОК.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorіа — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

БК 08418.

Індексо 81107.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 278. Тираж 54000.